

Inspreken op 16 maart 2017 tijdens de Commissievergadering Ruimte

Mijn naam is Willy Reus, en ik spreek namens Commissie Grietje Slagterlaan

Fabrieksbouw van flat-units is op zichzelf een prachtige manier om snel en economisch goedkope woningen te realiseren. Echter, er wordt alleen gedacht aan de stenen, niet aan de mensen – en vooral niet aan de lange termijn.

In Wognum wilt u twee semi-permanente flats bouwen die permanent zijn, voor totaal maximaal 112 mensen:

- 8 4-6 persoonswoningen op de begane grond,
- 32 1-2 persoonswoningen, voor jongeren en vergunninghouders

Ons punt als omwonenden is, dat er heel veel mensen ‘opgehokt’ worden op één plek. Het zou veel beter zijn om zo’n project veel kleinschaliger te houden, en iets meer gespreid, om het voor iedereen leefbaar te houden. Wij zijn heel bezorgd!

Achterliggende punten:

- De verplichte taakstelling – dwang van de Commissaris van de Koning op de gemeente. De gemeente zegt: ‘we doen alleen maar wat ons opgedragen wordt’.
- Dwang van de burgemeester – als voorzitter van de huisvestingscommissie in N-H Noord. De burgemeester zegt: ‘ik doe alleen maar wat me opgedragen word’)
Hij zou wel even het voorbeeld geven hoe dit varkentje gewassen moest worden. De gehele gemeenteraad stemde voor, met uitzondering van de VVD en BAMM. Indirect hebben wij vernomen dat diverse raadsleden persoonlijk tegen waren, maar via de partij vóór moesten stemmen.

Door middel van de Crisis- en Herstelwet – die de gemeente eerder altijd weigerde in te zetten – wilde u dit plan snel doordrukken. Dat duurde iets langer.

- De Raad van State heeft geen bestuursrechtelijke fouten kunnen ontdekken in de besluitvorming, dus ons protest werd niet toegekend.

- Woningbouwvereniging De Woonschakel was met het voorstel gekomen van het modulaire bouwsysteem. Goedkoop en economisch. Zij zegt, 'ik doe alleen maar wat me opgedragen word'.
- En het mooiste zou zijn als een dergelijk project vrij groot opgezet zou worden. Een win-win situatie voor gemeente, bouwbedrijf Ursem in Wognum en de woningbouwvereniging. Het zou met recht een voorbeeldproject kunnen zijn... Maar dat kan alleen als de menselijke maat in het oog wordt gehouden.
- Tijdens de inspraakavond (inluisteravond) in oktober 2015 toonden alle dorpelingen zich zeer bezorgd, vooral over het formaat van dit plan. In Andijk heeft de bevolking onlangs een gelijk project weten tegen te houden, hebben we zojuist gehoord. En volgens wethouder Tigges komen deze 'bouwsels' in de nieuwe wijken van Medemblik, Andijk en Nibbixwoud beslist niet.
- Hoeveel verdient de woningbouwvereniging op dit project? Aan bijdragen van de gemeente (>Eur 500.000), aan subsidie voor elke statushouder die gehuisvest wordt (Eur 6250x80(?)), aan de woningen zelf, die weinig kosten?
- Hoeveel extra levert het De Woonschakel op, nu blijkt dat het voorstel niet zuiver was: de semi-permanente flats blijken niet voor een korte termijn te zijn, terwijl ze wel in een beperkte periode worden afgeschreven.
- Alle zienswijzen, opmerkingen en tegenwerpingen van belanghebbenden zijn van tafel geveegd. U moest iets, maar moet dat zo? Raadsleden vinden het alleen maar triest dat wij niet staan te juichen.
- En nu blijkt dan ook nog dat ons een rad voor ogen wordt gedraaid wat betreft de duur van deze 'tijdelijke oplossing'. Terecht zijn hierover nu door de VVD raadsvragen gesteld.
- Inmiddels is de paniek weg. Het aantal vluchtelingen daalt.

Nogmaals:

Ons punt is, dat het plan om heel veel 'minima' op één plek te huisvesten, een heel grote druk op de naaste omgeving legt.

Medemblik heeft 17 kernen. Als elke kern enkele huizen ter beschikking stelt, is het probleem opgelost.

Idem als de 4 grootste kernen elk een kwart van dit project zouden bouwen.

Nu zegt projectleider de heer Koppenaal namens de burgemeester, de wethouder en de woningbouwvereniging tegen ons: 'We kunnen er niets aan doen. **We voeren alleen maar uit wat de gemeenteraad wil**'.

Maar dit wilde u helemaal niet. U wilde een TIJDELIJKE oplossing 'om die arme mensen te helpen'.

De noodzaak voor dit project verdampt.

Dit project had een voorbeeld moeten zijn voor heel Noord-Holland. Het is een blamage.

We hebben gevraagd naar de mening van een politicus die ervaring heeft met het huisvesten van vergunninghouders. Hij meent het volgende:

Geachte commissie,

Wat zich hier wringt is dat raad zichzelf niet goed in positie heeft gebracht over het grote vraagstuk hoe we de statushouders het beste in onze gemeenschap kunnen opnemen. Want daar ligt voor iedereen een belang. Er is weinig communicatie vanuit de raad naar de gemeenschap over maatschappelijke begeleiding, werk en taalonderwijs. Waar andere gemeenten ambities en doelen formuleerden voor integratie door de invoering van de participatieverklaring, is het stil in Wognum.

Het lijkt erop dat er angst is voor reacties uit de samenleving. Ook nu weer gooien we het vraagstuk van de statushouders onder de politiek correcte deken in plaats van onder ogen te zien welke problemen er straks moeten worden aangepakt.

Andere gemeenten tonen die problemen met keurige voortgangrapportages waaruit lessen getrokken kunnen worden. Ook worden door de raad gestelde kaders waar nodig bijgesteld.

Geachte commissie,

Overall waar je zwakkere groepen op een kluitje zet, hopen problemen zich op. Dat zie je in heel Nederland.

Hoorn zet sinds kort statushouders met twee man in een woning: en het lukt niet. Door onderlinge spanningen. Statushouders integreren het beste in wijken met goede voorbeelden.

Er komen kennelijk veel alleenstaanden in de te bouwen flats, maar hoe doen we het straks met de gezinshereniging?

Los van de overlast, is de gekozen huisvesting ook niet goed voor een goede integratie. Die bereik je alleen door de mensen te spreiden over de hele gemeente, en hen te laten leven met en tussen de inwoners van de gemeente. Dat vraagt visie over veel meer dan alleen een klein flatje, een uitkering, een taalcursus en een beveiligingscamera bij de deur.

Wat nu voorligt, getuigt van paniekvoetbal: het kiezen voor de weg van de minste weerstand en het vooruitschuiven van problemen.

Beter ten halve gekeerd dan halve maatregelen. De gekozen woonvorm met velen bijeen is niet goed voor de gemeente en niet goed voor de omwonenden. Het is vooral een zeer slechte start voor de statushouders in Medemblik.

En de rekening volgt later.

Geachte commissie: neem uw verantwoordelijkheid, wees integer, en pas dit project aan. Het is nog niet te laat.